

Cap a un ensenyament homogeni dels estudis d'arqueologia en el marc de la Unió Europea

El 1999 els ministres d'educació dels països de la Unió Europea, i també els d'aquells en vies d'adhesió, signaven a Bolonya la *Declaración para la creación del Espacio Europeo de Enseñanza Superior*, fixant uns objectius que s'havien d'assolir abans de l'any 2010. Després de l'experiència generada per l'aplicació dels programes Erasmus, des del 1989, i Erasmus/Sócrates, des del 1995, destinats a promoure la mobilitat dels estudiants universitaris en-tre els diferents països de la UE i de la creació del Sistema Europeo de Transferencia de Créditos (ECTS), aquesta declaració significava, finalment, l'adopció d'un sistema comú per a les titulacions universitàries europees que facilitarà la lliure circulació de treballadors.

El sistema proposa dos nivells principals d'estudis: el grau (tres anys) i el postgrau (dos anys). Amb el primer s'obté el *Bachelor* i serà equivalent a les actuals llicenciatures; és a dir, es tracta del títol que permetrà accedir al mercat de treball. El segon permetrà l'obtenció d'un màster i/o un doctorat, concebuts com a estudis propis d'especialització i de recerca superior.

Amb aquest procés d'unificació es vol afavorir un accés igualitari dels professionals al mercat de treball dels diferents països membres de la Unió i suprimir les complicades i llargues convalidacions de títols. Al mateix temps, es manté el sistema de crèdits ECTS com el mitjà més adequat per a promoure una àmplia mobilitat estudiantil.

Cada disciplina s'enfronta a aquest nou repte des d'òptiques i trajectòries diferents. Tots sabem que al nos-tre país l'ensenyament de l'arqueologia ha passat durant els darrers vint anys per tot tipus de peripècies en cadascuna de les successives reformes universitàries, sense que fins ara els intents per aconseguir una proposta de llicenciatura específica hagin aconseguit concretar-se, més enllà dels debats inicials. Tanmateix, l'autonomia universitària i l'aparició dels nous centres universitaris semipúblics i privats han permès l'aparició, i quasi generalització, de diferents diplomes, graduats superiors, màsters i experteses.

Durant el curs 2004-2005 la Universitat de Lleida, seguint l'exemple d'altres universitats espanyoles, ha iniciat, amb caràcter pilot, el primer curs en el marc de l'EEES i els ECTS. Entre el professorat universitari regna un cert escepticisme pel que fa a aquesta reforma o, si més no, una certa desorientació. Els documents que circulen i les experiències pilot ja realitzades i divulgades no semblen presentar millores pel que fa a la situació actual de l'ensenyament universitari, sinó, potser, una certa regressió cap a titulacions i ensenyaments de tipus generalista (les "humanitats"), seguides d'uns estudis de postgrau en què preval únicament unes matrícules amb preus alts.

Però és cert també que actualment els estudis d'arqueologia als diferents països de la UE presenten importants diferències entre ells. La *Revista d'Arqueologia*